

Probuzení

Daniel Hůlka

Chtěl bych říct, kým jsem
a že můj stín žil
v mysli vás, vás kolem
všech teď mám vědomí.
Z vašich hrůz a ztrát
žít měl démon váš.
Ze všech lží, lží, záští,
z prachu vstávám tolikrát.

Já se vám jen zdál,
příběh váš jsem prožil,
nejsem víc než stín
všech těch hořkých snů.
Vždyť jsem stínů pán,
jenom stínů pán.
Mohu číst vám v srdci,
slova zlá vám brát ze rtů.

Jako křížů šik,
ve mně ční ten křik,
v sobě mám tvář smutku,
smutku vás, co tu jsou.
V kleci zpívá pták,
mříží zpívá pták.
Snad jsem hnán tou písní,
jsem to já, váš černý mág.
Jsem jen pán zlých snů,
půlnoc můj smích odbil,
ve mě stále zní
všechna tíha zklamání.

Vždyť jsem stínů pán,
jenom stínů pán,
mohu číst vám v srdci,
když hlas můj sám
tmou tu zní, zní.
Pro co žít? Jak žít? Si říkávám.
Co má mě vést?
Tuhle tíhu moh by snáz
jen člověk nést.

Jsem jen pán zlých snů
vítr vál mou nocí.
V noci vítr svál
k nám to poznání
Já stínů pán
váš příběh jsem prožil.
Mohu číst vám v srdcích
když hlas můj sám,
sám zní.

Já se vám jen zdál.
Já se vám jen zdál.
Mohu číst vám v srdci,
slova zlá vám brát ze rtů.